

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-139/14

Priština, 18. maj 2016. godine

U postupku:

S.D.

Selo Jasenovik

Novobrdo

Kosovo

Žalilac

Protiv

Svetogorska 1147
34000 Aerodrom
Republika Srbija

Tužalik

Žalbeno Veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudsija, Beshir Islami i Krassimir Mazgalov, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/221/2013 od dana 27. novembra 2013. godine (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA36438), nakon zasedanja održanog dana 18. maja 2016. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. **Odbija se kao neosnovana žalba S.D. , uložena na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova (u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem 21215), od dana 27. novembra 2013. godine.**

2. **Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/221/2013 od dana 27. novembra 2013. godine, u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem KPA36438.**

Proceduralni i činjenični sažetak:

1. Dana 5. jula 2007. godine, Z.S. (u daljem tekstu: tuženik), u svojstvu navodnog nosioca imovinskog prava podela je imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI) kojim je potraživala ponovni posed stambene kuće i okruženja iste u površini od 193 m² (u daljem tekstu: imovina u zahtevu), izgrađene na katastarskoj parceli br. 1202, koja se nalazi u selu Jasenovik, u Opštini Novobrdo. Ona je imovinskom zahtevu navela da je vlasnica 1/3 idealnog dela parcele na kojoj je izgrađena kuća. Ona je takođe izjavila da je kuća zauzeta od strane nepoznatog lica i da je izgubila posed nad imovinom usled oružanog sukoba koji se dogodio u 1998/99. godine, gde je naglasila da je datum gubitka bio 12. june 1999. godine. Imovinski zahtev je upisan u KAI pod brojem KPA36438.

2. Tuženi je dostavio KAI sledeća dokumenta kako bi podržala svoj imovinski zahtev:
 - Posedovni list br. 27, od dana 18. oktobra 2005. godine, izdat od strane Kancelarije za katastar, geodeziju i nepokretnu imovinu. Imovina u zahtevu je bila upisana na ime S.D., oca tuženika.
 - Ostavinsko rešenje T.br.249/89, date 10. januara 1990. godine, izdato do strane Opštinskog suda u Prištini, koje pokazuje da je tuženi nasledila 1/3 idealni deo ostavštine svoga oca, uključujući imovinu u zahtevu. Na osnovu Izveštaja o verifikaciji od dana 07. februara 2011. godine, rešenje je nađeno u arhivi Opštinskog suda u Prištini, ali rezultiralo je da isto nije pravosnažno.

3. Izvršni sekretarijat je pozitivno verifikovao gore navedena dokumenta.

4. Imovina u zahtevu je fizički obaveštene dana 08. januara 2008. godine. Na osnovu obaveštena je nađeno da je kuća sa dvorištem zauzeta od strane L.D., koji je bio prisutan tokom postupka obaveštenja.

5. S.D. (u daljem tekstu: žalilac) je osporio imovinski zahtev dana 08. januara 2008. godine, koji je potpisao obaveštenje o učešću i izjavio da koristi imovinu u zahtevu u stambenim svrhama i da tvrdi imovinsko pravo nad istom. Dana 8. januara 2008. godine, on je prišao KAI u svojstvu Tužene strane. U prilogu njegovim navodima, žalilac je podneo izjavu kojom tvrdi da od 2000. godine koristi imovinu u zahtevu, koja je kuća njegovog dede, i da je uzeo ključeve od svoje tetke J.D.. On u njegovoj izjavi navodi da je tuženik nezakonito stekla imovinu u zahtevu, isključujući ostale naslednike iz ostavinskog postupka. U prilogu svojoj izjavi on je dostavio tužbu protiv njegovih rođaka-/su-vlasnika u Opštinskom sudu u Prištini, povodom potvrđivanja njegovog imovinskog prava nad imovinom u zahtevu.

6. U spisu predmeta je nađeno daje Izvršni sekretarijat *ex-officio* obavio verifikaciju tužbe žalioca podnete u Opštinskom sudu u Prištini u 2008. godini, gde je našao da je ista odbačena odlukom tog Suda. Što više, žalilac nije dostavio nijedan drugi dokumenat kojim bi podržao svoje navode.

7. Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK), na osnovu dokaza dostavljenih od strane stranaka, odlukom KPCC/D/R/221/2013, od dana 27. novembra 2013. godine, odlučila da prihvati zahtev Z.S., te je odlučila da je ista vlasnica 1/3 imovine u zahtevu.

8. Dana 21. februara 2014. godine, odluka je uručena žaliocu. Tužena strana je obaveštena o odluci KIZK dana 3. april 2014. godine.

9. Dana 17. marta 2014. godine, žalilac je Vrhovnom суду uložio žalbu kojom je napao odluku KIZK. U prilogu žalbi, žalilac je podneo tužbu br. 2614, od dana 16. oktobra 2008. godine podnetu u Opštinskom sudu u Prištini, ogrank u Gračanici i žalbu br. 023570, od 28. juna 2010. godine na odluku Opštinskog suda u Prištini koja je upućena Okružnom sudu u Prištini.

Navodi žalioca

10. Žalilac, S.D., navodi da se ožalbena odluka sastoji od bitne povrede i pogrešne primene materijalnog prava i pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja gde navodi da Komisija prilikom donošenja napadnute odluke nije uzela u obzir tužbu podnetu pred Opštinskim sudom u Prištini. U svojoj žalbi, žalilac je među ostalog objasnio da je imovina u zahtevu bila vlasništvo pokojnog S.D.

11. , njegovog dede, i da nije obavljen ostavinski postupak nakon njegove smrti. On je dodao da je imovina u zahtevu tajanstveno i nezakonito upisana na ime njegovog strica, S.D. i da su nakon njegove smrti

ovu imovinu nasledile njegova supruga J.D. i njegove dve čerke Z.S. i S.K.. On je izjavio da od 2000. godine koristi imovinu u zahtevu koja je upisana na ime njegovog dede i da je uzeo ključeve od svoje tetke, J.D.. Na osnovu navoda tuženika da je izgubio posed nad imovinom u zahtevu kao rezultat okolnosti koje su povezane sa oružanim sukobom koji se dogodio tokom 1998-1999. godine, on izjavljuje da je ova izjava neistinita, jer tuženik već 30. godina živi u Kragujevcu i da imovina u zahtevu nije korišćena od 1977-1978. godine

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost žalbe

12. Žalba na odluku KIZK KPCC/D/R/221/2013 uložena je 30 dana od trenutka dostavljanja odluke žaliocu, kao što je predviđeno u članu 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, zamenjene Zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu: UNMIK Uredba 2006/50), te je prema tome ista prihvatljiva.
13. Na osnovu uvida u spisu predmeta i navoda stranaka rezultira da postoji vlasnički spor između žalioca i tuženika.
14. Tuženik tvrdi zakonsko pravo nad imovinom u zahtevu na osnovu ostavinskog rešenja T. nr. 249/89, od dana 10. januara 1990. godine, donetog od strane Opštinskog suda u Prištini. Sa druge strane, žalilac, koji je brat od strica tuženika, napada ovo rešenje kao nezakonito. KAI ekipa za verifikaciju je našla da gore navedeno rešenje nije pravosnažno i da podneta tužba u Opštinskom sudu u Prištini, i kasnije žalba u Okružnom sudu u Prištini.
15. Iz izjava stranaka proizlazi da je spor između članova iste porodice ranije započeo i ne proizlazi iz oružanog sukoba koji se dogodio na između 27. februara 1998. godine i 20. juna i 1999. godine. Činjenica da je tuženik napustio Kosova 12. juna 1999. godine, znači da je zauzimanje njene parcele od strane njenog rođaka povezano sa oružanim sukobom i da je tuženikov pristup imovini tuženika nemoguć.
16. Navodi žalioca da je tuženik napustio imovinu čak i pre oružanog sukoba je postavlja u pitanje imovinsko pravo tuženika i ne legitimiše usurpaciju imovine koja se dogodila odmah nakon sukoba.

17. Na osnovu gore navedenog, Vrhovni sud nalazi da žalilac nije dokazao bilo koje imovinsko pravo nad imovinom niti je predstavio dokaze da je KIZK donela odluko povredom odredbi proceduralnog ili materijalnog prava.

18. Prema tome, Vrhovni sud nalazi da je KIZK zasnovala svoju odluku na tačnom i potpunom utvrđivanju činjeničnog stanja i pravilnom primenom materijalnog prava. Stoga, Vrhovni sud zaključuje da je žalba neosnovana.

19. Na osnovu gore navedenog, u smislu člana 13.3. (c) Zakona br. 03/L-079 i člana 198 stav 1 Zakona o parničnom postupku, potvrđuje se odluka KIZK i odbija se žalba.

Pravni lek:

U smislu člana 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Beshir Islami, sudija

Sandra Gudaityte, arhivista EULEX-a